इत्येते चत्वारोऽन्वञ्चः। तेन ज्येष्ठं पुत्रमनुद्वितीयः पुत्र इत्येवमनूचीनाः प्रजा भवन्ति। सा च द्रव्यसम्पत्त्यै सम्पद्यते। यदुक्तं सूत्रकारेण। "गार्हपत्ये हस्तं सम्प्रताप्य सम्मृशतीति"॥

तदिदं विधत्ते। "सम्मृशति व्यावृत्त्यै" इति। सम्मर्शनेन चतुरन्नीतस्य द्रवद्रव्यार्थस्येतरस्मात् पात्रस्याद्व्यावृत्तिर्भवति। सम्मर्शनात् पूर्वं गार्हपत्यसमीपे हविःस्थानं* शाखान्तरसिद्धं सूत्रकारेणोदाहृतम्। अपरेण गार्हपत्यमुन्नयनदेशेऽतितरां वासादयित्वा गार्हपत्ये हस्तं प्रताप्य सम्मृशतीति। तस्मात् सादनादुत्तरकालभाविसादनमुपसादनम्। तच्चोपसादनमादौ गार्हपत्यसमीपे कृत्वा पश्चादाहवनीयसमीपमुपसाद्यानन्तरं होतव्यमिति शाखान्तराध्यायिनां मतम्॥

तत्र गार्हपत्यसमीपे यदुपसादनं तदेतं निषेधति। "नाहोष्यन्नुपसादयेत्। यदहोष्यन्नुपसादयेत्। यथान्यस्मा उपनिधाय [६]॥ अन्यस्मै प्रयच्छति। तादृगेव तत्। आस्मै वृश्चेत। यदेव गार्हपत्येऽधिश्रयति। तेन गार्हपत्यं प्रीणाति" इति। इदं हविराहवनीय एव होष्यति न तु गार्हपत्ये। तस्मादहोष्यन् गार्हपत्यसमीपे उपसादनं कुर्यात्। तत्करणञ्च गार्हपत्यार्थं समीपे निधाय तस्मिन्नङ्गत्वा पश्चादाहवनीये होमे सति यथालोकं देवदत्तार्थं पात्रेषु परिवेषणं कृत्वा यज्ञदत्ताय प्रयच्छति तादृगेव तत् भवेत्। ततो होमाभावेन क्षुधाद्गार्हपत्यादयं विच्छिद्येत। तस्मान्न तत्रोपसादनं

* हविःसाधनमिति A चिह्नितपुस्तकपाठः।